

Sygn. akt II CNP 12/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 30 czerwca 2014 r.

skargi K. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 7 maja 2013 r., wydanego w sprawie z powództwa K. K.

przeciwko B. D.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarżący wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 7 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Wskazany przez skarżącego art. 233 § 1 k.p.c. wprost dotyczy ustaleń faktów i oceny dowodów. Przyznał to zresztą skarżący podnosząc, że Sąd przekroczył swobodną ocenę dowodów i całkowicie pominął dowód z operatu szacunkowego oraz zeznań świadka – rzeczoznawcy majątkowego. Również zarzut naruszenia pozostałych przepisów w istocie zmierza do podważenia ustaleń, dokonanych przez Sąd.

Z tych przyczyn skargę należało odrzucić (art. 424⁴ zd. 2 w zw. z art. 424⁸ § 1 k.p.c., por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76).